

తొమ్మిదవ ప్రకరణం

జీవితం యొక్క భౌతిక దృక్పథం, దాని చెడుగులు

జీవితానికి సంబంధించినంత వరకు రెండు దృక్పథాలున్నాయి. ఒకటి : భౌతిక దృక్పథం. రెండు : నిజమయిన దృక్పథం. ఈ రెండు దృక్పథాలలో ప్రతిదీ జీవితంపై తనదైన ముద్రవేస్తుంది.

1. భౌతిక దృక్పథం, దాని భావం :

భౌతిక దృక్పథం అంటే ఏమిటంటే మనిషి ఆలోచనలు, ప్రయత్నాలన్నీ ప్రాపంచిక లాభాలను, ఆనందాలను జుర్రుకోవటం వరకే పరిమితం అయి ఉంటాయి. కాబట్టి ఈ జీవితం తరువాత జరగబోయే దానిని గురించి మనిషి బొత్తిగా ఆలోచించదు. దానికోసం లేశమయినా కృషి చేయదు. అసలా విషయాన్నే పట్టించుకోదు. దేవుడు ఈ ప్రాపంచిక జీవితాన్ని పరలోక పంటగా ఖరారు చేశాడని, ఈ ప్రపంచం ఒక పరీక్షా స్థలమని, పరలోకంలో దీని ఫలితం వెలువడుతుందన్న సంగతి కూడా అతనికి తెలిసి ఉండదు. తన ప్రాపంచిక జీవితాన్ని సదాచరణకై వెచ్చించినవాడు రెండు లోకాలలో కూడా సఫలీకృతుడవుతాడని, తన ప్రాపంచిక జీవితాన్ని వృధా చేసినవాడు పారలౌకిక జీవితాన్ని కూడా నాశనం చేసుకున్నట్లేనని అతను గ్రహించదు :

﴿خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ﴾ (الحج: 11)

“అలాంటివారు ప్రాపంచికంగానూ, పారలౌకికంగానూ నష్టపో యారు.

నిజానికి స్పష్టంగా నష్టపోవటం అంటే ఇదే.” (అల్ హజ్జ్ : 11)

దేవుడు ఈ ప్రపంచాన్ని ఊరకే సృష్టించలేదు. దీని వెనుక ఓ గొప్ప లక్ష్యం ఉంది. ఆ మాటే ఇలా చెప్పబడింది :

﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ (المالك: 2)

“మీలో మంచి పనులు చేసేవారెవరో పరీక్షించే నిమిత్తం ఆయన చావుబ్రతుకులను సృష్టించాడు.” (అల్ ముల్క్ : 2)

ఇంకా ఇలా సెలవీయబడింది :

﴿إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ (الكهف: 4)

“జనులలో ఎవరు సదాచరణ చేస్తారో పరీక్షించే నిమిత్తం మేము భూమండలంలో ఉన్న దాన్నంతటినీ భూమికి శోభాయమానంగా చేశాము.” (అల్ కహఫ్ : 7)

దేవుడు ఈ ప్రాపంచిక జీవితం కొరకు లెక్కకు మించిన సౌఖ్యసామగ్రిని

సమకూర్చాడు. ఉదాహరణకు - సిరిసంపదలు, సంతానం, అధికారం, హోదాలు, రాజరికం, మనసును రంజింపజేసే అందమైన వస్తువులు, మనకు తెలియని ఇంకా ఎన్నో వస్తువులు ఉన్నాయి.

అందువల్ల కొందరి దృష్టి - మెజారిటీ సంఖ్య ఇలాంటివారిదే - కేవలం వస్తువుల బాహ్య సౌందర్యంపై, ఆకర్షణలపైనే నిలిచిపోయింది. వాటిని వారు తనివితీరా అస్వాదించటంలో లీనమైపోయారు. వాటిలోని అగోచర పరమార్థాలను గురించి వారు ఆలోచించలేరు. అందుకే వారు ఆ వస్తువుల రసాస్వాదనలో మునిగిపోయి రాబోయే జీవితం గురించి అలసత్వం వహించారు. ఒక్కోసారి వారు మరణానంతర జీవితంపైనే సందేహం వ్యక్తం చేయసాగారు. కొందరైతే మరణానంతర జీవితాన్ని అసత్యమని కొట్టివేశారు. ఉదాహరణకు :

﴿وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ﴾ (الانعام: 29)

“ఈ ప్రాపంచిక జీవితమే అసలు జీవితం. మళ్లీ మనం బ్రతికించబడటం అనేది కల్ల” అని వారు చెబుతున్నారు.

(అల్ అన్ ఆమ్ : 29)

ఈ విధమయిన జీవన దృక్పథం కలిగి ఉన్న వారిని దేవుడు చాలా తీవ్రంగా హెచ్చరించాడు. ఆయన ఇలా సెలవిచ్చాడు :

﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ﴾ (يونس: 4, 8)

మమ్మల్ని కలుసుకునే విషయంపై నమ్మకం లేనివారికీ, ప్రాపంచిక జీవితంతోనే సంతోషించిన వారికీ, దానితోనే సంతృప్తి చెందినవారికీ, మా ఆయతుల పట్ల నిర్లక్ష్యభావం ప్రదర్శించిన వారికీ - వారు అర్జించిన దాని ప్రతిఫలంగా వారి నివాసం నరకాగ్ని అవుతుంది.

(యూసుఫ్ : 7, 8)

﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّتَهَا نُوْفٌ إِلَيْهِمْ أَعْمَالُهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُخْسِرُونَ﴾ (هُود: 15, 16)

“ఎవరయితే ఈ ప్రాపంచిక జీవితం పట్ల, దాని అందచందాల పట్ల వ్యామోహితులవుతున్నారో అలాంటి వారికి వారి కర్మలను (వాటి ఫలితాన్ని) మేము ఇక్కడే పూర్తిగా ఇచ్చేస్తాము. ఇక్కడ వారికి ఏ లోటూ జరగదు. అయితే అలాంటి వారికి పరలోకంలో అగ్ని తపన

మరేమీ లభించదు. ప్రపంచంలో వారు చేసుకున్నదంతా వృధా అయి పోతుంది. వారు చేసే పనులన్నీ మిథ్యగా మారిపోయాయి.”

(హూద్ : 15, 16)

ఈ రకమయిన జీవన దృక్పథం గల వారందరికీ ఈ హెచ్చరిక వర్తిస్తుంది. వారు కేవలం ప్రాపంచిక స్వప్రయోజనాల కోసం పారలౌకిక ఆచరణ చేసేవారు గానివ్వండి, ఉదాహరణకు : కపటులు (మునాఫిక్లు), ప్రదర్శనాబుద్ధితో సత్కార్యాలు చేసేవారు లేదా మరణానంతర జీవితాన్ని, లెక్కాచారాన్ని నమ్మని అవిశ్వాసులు గానివ్వండి, ఉదాహరణకు : ఇస్లాంకు పూర్వం అజ్ఞాన కాలపు జనుల పరిస్థితి కూడా ఇలాగే ఉండేది. నేటి పెట్టుబడిదారీ విధానాన్ని, కమ్యూనిజాన్ని, సెక్యులరిజాన్ని అవలంబించే వారి పరిస్థితి కూడా ఇంతే. వీళ్ళందరికీ జీవితం యొక్క విలువ, ఉద్దేశం తెలీదు. ఎందుకంటే వారు తమ బుద్ధిజ్ఞానాలను జీవిత లక్ష్యం తెలుసుకునేందుకు వెచ్చించలేదు. వారు తమ శక్తియుక్తులన్నింటినీ వారికోసం ఆగి ఉండని, వాటి కోసం వారు ఆగి ఉండని వాటికై ధారబోశారు. వాటి వెనుకే తమ సమయాన్నంతటినీ ఖర్చు చేశారు. తమ కోసం నిరీక్షిస్తూ ఉన్న ఫలితం కోసం వారు ఏమీ చేసుకోలేదు. కాగా; ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ వారు ఆ పరిణామాన్ని ఎదుర్కొనవలసి ఉన్నది.

జీవితం విషయంలో వారి దృక్పథం పశువులకన్నా హీనం. అందుకే వారి గురించి అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

﴿أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا﴾

(الفرقان: ١٧)

ఏమిటీ, వారిలో అత్యధిక మంది వింటారనీ, అర్థం చేసుకుంటారని నువ్వు (ఇప్పటికీ) అనుకుంటున్నావా? వారు వట్టి పశువుల్లాంటివారు.

పైగా వాటికన్నా ఎక్కువగా దారి తప్పారు. (అల్ ఫుర్ఖాన్ : 44)

ఈ రకమయిన పదార్థ పూజారులను దేవుడు అజ్ఞానులుగా ఖరారు చేశాడు. అందుకే ఇలా అన్నాడు :

﴿وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ☆ ﴿يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ﴾ (الروم: ٤٦)

కాని చాలామంది (ఈ సంగతిని) తెలుసుకోరు. వారికి ప్రాపంచిక జీవితపు పై పై విషయాలు (మాత్రమే) తెలుసు. పరలోకం గురించి వారికి బొత్తిగా తెలీదు. (అర్ రూమ్ : 6, 7)

వారు ఎన్ని కొంగ్రొత్త ఆవిష్కరణలు చేసినా, వైజ్ఞానిక సాంకేతిక రంగాలలో వారెంత అనుభవజ్ఞులు, నిపుణులు అయినా - వాస్తవంలో వారు జ్ఞానులు, విజ్ఞులు

కారు. 'జ్ఞాని' అని పిలిపించుకునే అర్హత వారికి లేదు. ఎందుకంటే వారి జ్ఞానం ప్రాపంచిక జీవితపు బాహ్య వస్తువుల పరిధిని దాటి ముందుకుపోదు. వారి జ్ఞానం లోపభూయిష్టమైనది. అందుకే వారు ఆదరణీయులు, మానవీయులైన విజ్ఞుల సరసన నిలబడలేరు. దైవం గురించి, సిసలైన జీవిత లక్ష్యం గురించి అవగాహన ఉన్నవారు మాత్రమే జ్ఞానులనడగినవారు. అలాంటి వారి గురించి అల్లాహ్ ఏమన్నాడో చూడండి :

﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ (فاطر: ٢٨)

అల్లాహ్ దాసులలో జ్ఞాన సంపన్నులు మాత్రమే ఆయనకు భయపడతారు. (ఫాతిర్ : 28)

దేవుడు ఖారూన్ గురించి, అతని ఖజానా గురించి ప్రస్తావించిన వృత్తాంతంలో కూడా ప్రాపంచిక జీవితపు భౌతిక దృక్పథమే ఉపమానంగా ఇవ్వబడింది :

﴿فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ﴾ (القصص: ٤٩)

మరి ఖారూన్ అంగరంగ వైభవంతో తన జాతి జనులలోకి కదలి వచ్చినప్పుడు, ప్రాపంచిక జీవితాన్ని కోరుకునేవారు, “ఖారూనుకు ప్రసాదించబడినదే మాకూ లభిస్తే ఎంత బాగుండు! నిజంగా ఇతను పెట్టిపుట్టినవాడు” అన్నారు. (అల్ ఖసస్ : 79)

పై సూక్తిలో చెప్పబడిన ముఖ్య విషయం ఏమిటంటే, ప్రాపంచిక జీవితమే సర్వస్వం అనుకున్నవారు, తమ ఆధిభౌతికతత్వం ప్రకారం ఖారూన్ కు లభించిన సిరిసంపదలే తమకూ ప్రాప్తించాలని కాంక్షించారు. ఖారూన్ ని చూసి అసూయ చెందారు. ఖారూన్ ను గొప్ప భాగ్యవంతుడుగా పేర్కొన్నారు. నేటి అభివృద్ధి చెందిన దేశాలలో జనుల పరిస్థితి కూడా ఇదే. అక్కడి పారిశ్రామిక, ఆర్థిక ప్రగతిని బలహీన విశ్వాసం గల ముస్లింలు మెచ్చుకోలు దృష్టితో చూస్తారు. కాని వారి అవిశ్వాసాన్ని, వారికి పట్టబోయే పర్యవసానాన్ని గురించి యోచన చేయరు. వారి ఈ తప్పుడు దృష్టి కోణం మూలంగా వారి హృదయాలలో పదార్థ పూజారుల యెడల గౌరవ భావం జనిస్తుంది. అందువల్ల ఎన్నో చెడు విషయాలలో వారిని అనుకరించటం మొదలెడతారు. దానికి బదులు వీరు ఈ భౌతికవాదుల కష్టపడే స్వభావాన్ని, ఆవిష్కరణల కోసం వారు చేసే కఠోర తపస్సును, క్రమశిక్షణను, పట్టుదలను పుణికి పుచ్చుకునేందుకు ప్రయత్నిస్తే బావుండేది. కాని వారలా చేయరు. అల్లాహ్ సెలవిచ్చినట్లు -

﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ﴾ (الانفال: ٦٠)

“మీరు వాళ్లను ఎదుర్కోవటానికి శాయశక్తులా బలాన్ని కూడగట్టుకోండి.” (అల్ అన్ ఫాల్ : 60)

(2) జీవితానికి సంబంధించిన సరైన దృక్పథం :

జీవితానికి సంబంధించిన సరైన దృక్పథం ఏమిటంటే, జీవిత కాలంలో ప్రాప్తమైన సిరిసంపదలను, పదవులను, పేరు ప్రతిష్ఠలను మనిషి పరలోక కర్మల కొరకు సహాయ కారిగా మలచుకోవాలి.

కాబట్టి ప్రపంచం స్వతహాగా నిందార్హమైనది కాదు. నిందార్హమైనా, ప్రశంసార్హమైనా - అది దాసుల వైఖరినిబట్టి ఉంటుంది. ప్రపంచం వాస్తవానికి పరలోకానికి వారధి వంటిది. తద్వారా స్వర్గం కొరకు కావలసిన సామగ్రిని ఇక్కడ నుండి సమకూర్చుకోవటం జరుగుతుంది. అక్కడ స్వర్గవాసులకు లభించే అత్యుత్తమ జీవితం ప్రపంచంలో వారు చేసుకున్న సత్కర్మలపైనే ఆధారభూతమై ఉంటుంది.

ఈ విధంగా ప్రపంచం కర్మ భూమి. సాధనా స్థలం. ఆరాధనా విషయం. దైవమార్గంలో ఖర్చుచేసే, సత్కార్యాలలో ముందంజవేసే క్షేత్రం!

స్వర్గవాసులనుద్దేశించి అల్లాహ్ ఇలా అంటాడు :

﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ﴾ (الحاقة: ٢٢)

“గత కాలంలో మీరు చేసుకున్న కర్మలకు ప్రతిఫలంగా హాయిగా తినండి, త్రాగండి.” (అల్ హాఖహ్ : 24)

